

ELHUNYT BORSOS JÓZSEF 1958–2016

Tamaskovits Károly

tamaskovits.karoly@gmail.com

Borsos József 1958. november 1-én született Letenyén. A falusi környezetből indult gyerek az általános iskolát Tótszerdahelyen, a szakmunkásképzőt Zalaegerszegen végezte. 1976 júniusában húsfeldolgozó szakmunkás bizonyítványt szerzett. Ugyanezen év júliusától 1988 februárjáig a Zala Megyei Állatforgalmi és Húsipari Vállalatnál húsfeldolgozóként dolgozott. 1986-ban szakközépiskolai érettségi bizonyítványt szerzett. 1988. február 16-án belépett az akkori KMI Nagykanizsai Főállomására, apósa, Anek Sándor észlelői munkáját folytatva, aki nyugdíjba vonult. 1990-ben elvégezte a Meteorológus IV. Szaktanfolyamot, amit 25 évi precíz, lelkiismeretes észlelői munka követett Nagykanizsán, majd később Sármelléken. Sajnos azonban 2013 júliusában súlyos betegséget diagnosztizáltak nála. A műtét és a kezelések sikeresnek bizonyultak, sokan hittük, reménykedtünk vele együtt a gyógyulásában, de sajnos a betegség mégis úrrá lett rajta. 2016. szeptember 25-én kaptuk a szomorú hírt, hogy nincs sorainkban többé. 2016. október 3-án vettünk Tőle végső búcsút a kiskanizsai temetőben. Borsos Jóska nemcsak munkatársam, hanem nagyon kedves barátom is volt. Barátságunk több mint negyed évszázada alatt kitűnő humorával, példamutató családcentráltságával, élelátásával tette színesebbé, tartalmasabbá sokak, köztük az én életemet is.

Nyugodjék békében!

MEGEMLEKEZÉS BODORKOS JÓZSEFRŐL

Major János

Szinte minden héten értesülünk olyan régi, kedves kollégáink haláláról, akik 30–40–50 évet töltöttek el a Meteorológiai Szolgálatnál, akiket mindenki ismert, akik hozzájárultak ahhoz, hogy úgy emlékezzünk rájuk, mint nagy családunk tagjaira. 2016. október 3-án, néhány nappal a nyugdíjas találkozó után, – amire Jóska eljött és néhány órát eltöltött, látszólag jól érezve magát – eltávozott közülünk. Személy szerint lelkiismeret furdalásom van, mert tudom, hogy keresett és mire odamentem volna hozzá, már hazament. Talán búcsúzni akart....

Néhány szó az életpályáról. Bodorkos József 1930. február 21-én született Budapesten. Egyszerű, munkáscsaládból származik, a gimnáziumi érettségig a háborús időkben jutott el. Fiatalként több munkahelyet járt meg, majd 1950–1953 között 3 év katonai szolgálatot teljesített. Ha mi, későbbi generációk belegondolunk abba, hogy milyen lehetett az ötvenes években három év sorkatonai szolgálat – minden elismerésünket kifejezhetjük –, hiszen az életüket, karrierjüket, családépítésüket csak ezután kezdhették el építeni azok az emberek. A katonaságtól történő leszerelés után, Bodorkos József 1954. március 15-én került az Országos Meteorológiai Intézetbe, ahol, mint előadó, majd 1957-től, mint főelőadó, 1969-től pedig a Pénzügy és Számviteli osztály vezetőjeként dolgozott, 1990. február 23-áig, nyugdíjba vonulásáig. Időközben elvégezte a 4-éves, akkor még felsőfokú végzettségnek számító, államháztartási mérlegképes tanfolyamot, ami feljogosította pénzügyi, számviteli vezetői munkakör ellátására. Hosszú évekig volt a szakszervezet számvizsgáló bizottságának az elnöke, intézte a hivatali üdülő dolgait. 1957-ben megnősült, feleségével haláláig együtt élt, egy gyermeket neveltek fel.

Jóska jó kolléga volt. Precíz, segítőkész ember volt, kimutatásaira tökéletesen lehetett számítani, intézkedései a hatályos pénzügyi jogszabályoknak mindig megfeleleltek, még akkor is, ha emiatt kollégáinak a nemtetszését váltotta ki, időnként. Mindig azt mondta, ha én tartozom 10 fillérrel, szóljatok rögtön, de ha nekem vagy az Intézetnek tartoztok 10 fillérrel, azt azonnal behajtom. Az a kolléga volt, akit munkaidőben mindig az irodájában találtunk, aki a takarítást csak akkor engedte, amikor jelen volt, nehogy elveszzen egy irat, aki soha nem felejtett el határidőt. Jó munkájáért kapott kitüntetések. Több-ször volt Kiváló Dolgozó, 1983-ban megkapta a Munka Érdemrend bronz fokozatát. Szeretettel emlékezünk rá.

ELHUNYT SZEKERES EMMA

Illés László

2016. október 7-én, 83 éves korában elhunyt Szekeres Emma (*Mag. Emma Fürst*) gyémántdiplomás meteorológus. 2016. október 28-án helyezték örök nyugalomba a bécsi Aspern temetőben. Az Eötvös Loránd Tudományegyetem meteorológus szakán szerzett diplomát 1956-ban. Az oklevél megszerzése után, ez évtől, mint meteorológus dolgozott előbb Innsbruckban, később a bécsi repülőtérén, repülés-meteorológusként, végül pedig Bécsben a Központi Meteorológiai Intézetben (*ZAMG – Zentralanstalt für Meteorologie und Geodynamik*), egészen nyugdíjba vonulásáig. Nyugodjék békében!

